Пролетарыі ўсіх краін, еднайцеся!
Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі.

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 34 (7364) | ПЯТНІЦА, 3 КРАСАВІКА | 1942 г.

ПРАЧЫТАЙ І ПЕРАДАЙ ДРУГОМУ

УСЕ, ХТО ТОЛЬКІ МОЖА НАСІЦЬ ЗБРОЮ, — АД МАЛОГА ДА ВЯЛІКАГА—ПАДНІМАЙЦЕСЯ НА СВЯШЧЭННУЮ, УСЕНАРОДНУЮ БАРАЦЬБУ СУПРОЦЬ НЯМЕЦКА - ФАШЫСЦКІХ АКУПАНТАЎ. — ЗА НАШУ РОДНУЮ СОВЕЦКУЮ БЕЛАРУСЬ.—ЗА НАЦЫЯНАЛЬНУЮ НЕЗАЛЕЖНАСЦЬ. —ЗА ШЧАСЦЕ НАШЫХ ДЗЯЦЕЙ! БІЦЕ І БЯЗЛІТАСНА ЗНІШЧАЙЦЕ ФАШЫСЦКІХ ГАДАЎ УСЮДЫ: У ВЕСЦЫ І ГОРАДЗЕ, У ЛЕСЕ І У ПОЛІ. НЕ ДАВАЙЦЕ ВОРАГУ СПАКОЮ НІ ДНЕМ, НІ ЎНОЧЫ. ПАШЫРАЙЦЕ ПАРТЫЗАНСКУЮ БАРАЦЬБУ. УСЯМЕРНА ПАДТРЫМЛІВАЙЦЕ ДЗЕЯННІ ПАРТЫЗАНСКІХ АТРАДАЎ.

(Са звароту ЦК КП(б)Б, СНК і Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР да працоўных Беларусі).

Фашысты хочуць адабраць зямлю ў беларускіх сялян і перадаць яе нямецкім памешчыкам і баронам

Фашысцкія варвары па загаду свайго разбойніцкага атамана, заклятага ворага беларускага народа, крывавага бандыта Гітлера ператварылі нашу родную Беларусь у руіны, адабралі ў беларускага народа яго нацыянальную дзяржаўнасць, атрыманую з рук вялікай партыі Леніна—Сталіна. Дзікія нямецкія орды зруйнавалі і спалілі нашы цудоўныя гарады, нашы вёскі, расстралялі, павесілі на шыбеніцах, замучылі ў турэмных засценках тысячы мірных жыхароў. Гітлераўскія банды аграбілі наша насельніцтва, пакінуўшы яго на галоднае выміранне. Страшэнная чорная ноч навісла над роднай беларускай зямлёй.

Каб зусім заняволіць беларускі народ, нямецкія акупанты выдумалі сваю «зямельную рэформу» на Беларусі. Фашысты вырашылі адабраць у нашага селяніна-калгасніка яго зямлю, устанавіць паншчыну, насадзіць усюды сваіх памешчыкаў і баронаў. Нямецкія акупанты прымусяць беларускіх сялян працаваць дзень і ноч, а здабыткі працы: збожжа, бульбу, жывёлу фашысты вывезуць у Германію, каб накарміць сваю грабежніцкую армію, накарміць даведзенае да голада насельніцтва.

Нямецкія галаварэзы з крывавай банды Гітлера самі прызнаюць, што яны хочуць зрабіць беларускага селяніна вечным рабом нямецкага памешчыка і барона. Фашысцкая газета «Фелькішэр беабахтэр» ад 25 снежня пісала, што германскім перасяленцам на акупіраваную совецкую тэрыторыю будзе прадстаўлена ад 40 да 150 гектараў зямлі. Дзе-ж гітлераўскія людаеды возьмуць гэтую зямлю, якую яны абяцаюць сваім памешчыкам і баронам па 150 гектараў? Не можа-ж зямля зваліцца з неба. Фашысты адбяруць у нашага селяніна-калгасніка зямлю, палітую яго потам і крывёю. На беларускай зямлі з'явяцца памешчыцкія маёнткі нямецкіх каланізатараў, у якіх павінен будзе працаваць ад зары да зары беззямельны, галодны, аграблены селянін-беларус. У памешчыцкія маёнткі прыедуць з Германіі маладыя гітлераўскія галаварэзы, каб прымушаць нашых сялян працаваць на сваёй зямлі на нямецкіх памешчыкаў і баронаў. Фашысцкая газета: «Фелькішэр беабахтэр» заклікае нямецкую моладзь, сыноў памешчыкаў, баронаў ехаць на Усход «займаць там камандныя пасады ў сельскай гаспадарцы».

Фашысцкія людаеды поўны звярынай нянавісці да нашай цудоўнай беларускай моладзі, выхаванай партыяй Леніна—Сталіна, любоўна ўзгадаванай нашай радзімай. Нашы юнакі і дзяўчаты — гарачыя патрыёты сваёй бацькаўшчыны, са зброяй у руках, у партызанскіх атрадах у тылу ворага вядуць бязлітасную барацьбу з нямецкімі акупантамі. Каб адабраць у беларускага народа мужных змагароў за яго шчаслівае будучае, фашысты задумалі новае крывавае злачынства. Фашысцкая газета «Дэйчэ Цэйтунг ін Остланд» так і пісала: «Беларутэнія ўжо зараз можа пасылаць у Германію тысячы маладых людзей і дзяўчат ва ўзросце ад 16 да 25 год у якасці сельска-гаспадарчых рабочых». Насільна вывезеных у Германію чакае страшэнны лёс, катаржная праца на нямецкіх эксплаататараў, галоднае выміранне. Беларускі народ ніколі не дапусціць, каб яго сыны і дочкі сталі рабамі фашысцкіх грабіл. Лепш смерць у гераічным змаганні з ворагам, чым рабскае, катаржнае жыццё.

Крывавыя фашысты абяцаюць надзяліць нашай калгаснай зямлёй сваіх верных паслугачоў — кулакоў, абяцаюць выдзяліць іх на хутары. Чаму так заігрываюць нямецкія акупанты з кулакамі? Адказ просты. Кулацкае атрэб'е кінулася лізаць крывавыя боты фашысцкім разбойнікам з вялікай дарогі. Слязамі і крывёю нашых совецкіх людзей, якіх выдавалі здраднікі-кулакі фашыстам, заслужылі яны «павагу» у нямецкіх вісельнікаў і душагубаў. Што кулацкаму зброду да забітых і закатаваных нашых людзей, да стаптанага, зруйнаванага, спаленага ворагам нашага роднага краю? Кулакі-здраднікі з'яўляюцца заклятымі ворагамі працоўнага народа. Усенародная нянавісць і ганьба абрушыцца на кулакоў. Беларускі народ адпомсціць спаўна кулакам за іх чорныя справы. Сабакам—сабачая смерць! Нямецкія тупагаловыя трубадуры, салдафоны настолькі забыліліся ў сваёй «зямельнай рэформе», што самі сябе высеклі, самі сябе выдалі з галавой. Фашысты абяцаюць надзяліць нашых земляробаў прысядзібнымі ўчасткамі. Выходзіць, што немцы рашылі адабраць у сялян-калгаснікаў прысядзібныя ўчасткі, якімі карысталіся яны на працягу ўсіх год існавання совецкай улады. Фашысцкія разбойнікі робяць бандыцкую ласку: крадзеная зямлёй абяцаюць надзяліць сапраўдных яе гаспадароў, нашых беларускіх сялян. Усё гэта нямецкая хлусня! Фашысты могуць даць нашым сялянам толькі смерць, голад, расстрэлы і шыбеніцы.

Нямецкія акупанты баяцца мужных беларускіх партызан, яны дрыжаць у жывёльным страху перад гераічнымі народнымі мсціўцамі. Фашысцкія душагубы адчулі грозныя ўдары партызанскіх куль, ад якіх зляцелі тысячы галоў фашысцкіх ваяк. Полымя партызанскай вайны з кожным днём усё разрастаецца. Беларускі народ узняўся на свяшчэнную помсту супроць свайго заклятага ворага — нямецкага фашызма.

Набліжаецца грозная і страшэнная вясна для чужынцаў. Разгараецца ўсё шырэй і шырэй народная партызанская вайна. Наша Чырвоная Армія граміць ворага на фронтах, гоніць яго на захад, вызваляючы ўсё новыя і новыя гарады і вёскі ад нямецкай навалачы. Недалёк той дзень, калі Чырвоная Армія вызваліць ад нямецкіх акупантаў нашу родную Беларусь, і на вольнай калгаснай зямлі закрасуюць палі, да долу схіляцца буйныя каласы, і ўраджайная беларуская зямля прынясе багатыя здабыткі свайму сапраўднаму гаспадару.

З паведамленняў Совецкага Інформбюро

За час з 28 сакавіка па 1 красавіка нашы войскі вялі наступальныя баі супроць нямецка-фашысцкіх войск і занялі некалькі населеных пунктаў. На некаторых участках фронта праціўнік пераходзіў у контратакі, якія былі адбіты нашымі войскамі з вялікімі для ворага стратамі.

За час з 27 па 31 сакавіка знішчана 120 нямецкіх самалётаў.

Нашы страты за гэты-ж час —48 самалётаў.

Нашымі караблямі ў Барэнцавым моры патоплены падводная лодка і транспарт праціўніка.

★

На працягу апошніх пяці дзён на адным з участкаў Калінінскага фронта ішлі ўпартыя баі з праціўнікам. У гэтых жорсткіх баях немцы страцілі 2.450 салдат і афіцэраў забітымі і вялікую колькасць раненымі. Эсэсаўскі полк «Дойчланд» з 1.400 салдат і афіцэраў страціў 900 чалавек. Знішчана 25 нямецкіх танкаў, многа кулямётаў, аўтаматаў, вінтовак і іншага ўзбраення.

На другім участку гэтага-ж фронта нашы часці, зламаўшы супраціўленне праціўніка, за адзін дзень занялі некалькі населеных пунктаў. Гітлераўцы страцілі толькі забітымі звыш 1.000 салдат і афіцэраў. Узята 90 палонных.

★

Развіваючы наступленне, нашы падраздзяленні толькі за 27 і 28 сакавіка захапілі 20 населеных пунктаў, поўнасцю вызваліўшы яшчэ адзін раён Смаленскай вобласці. Фашысты нясуць цяжкія страты людзьмі і тэхнікай. Адно толькі падраздзяленне за 10 дзён баёў знішчыла каля 1.500 нямецкіх салдат і афіцэраў, 14 танкаў, 4 артылерыйскіх і 9 мінамётных батарэй, 34 гарматы розных сістэм і калібраў, 44 ДЗОТ'ы, 19 станкавых і 27 ручных кулямётаў.

★

Нашы часці, якія дзейнічаюць на асобных участках Ленінградскага фронта, за два дні баёў разбурылі 28 варожых бліндажоў, знішчылі многа танкаў і гармат праціўніка. Немцы пакінулі на полі бою 3.200 трупаў. Узяты палонныя.

НОВЫЯ СПЕКТАКЛІ ДРУГОГА БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА ДРАМАТЫЧНАГА ТЭАТРА

У г. Уральску з вялікім поспехам працуе Другі Беларускі дзяржаўны драматычны тэатр. Тэатр аднавіў пяць спектакляў і выпусціў сем прэм'ер. Сярод іх «Несцярка» В. Вольскага, «Егор Булычоў» М. Горкага, «Крылатае племя» А. Первенцава і інш. Цяпер тэатр рыхтуе да пастаноўкі п'есу А. Карнейчука «Партызаны ў стэпах Украіны».

Выключны поспех мае п'еса «Несцярка», беларускага драматурга В. Вольскага.

Апрача таго, тэатр праводзіць вялікую культурна-шэфскую працу ў часцях Чырвонай Арміі. За час работы ў Уральску тэатр даў 28 канцэртаў і шэфскіх спектакляў для байцоў Чырвонай Арміі.

Тэатр сістэматычна дае спектаклі і канцэрты, сродкі ад якіх ідуць у фонд абароны і ў фонд пабудовы супроцьтанкавай эскадрыллі «Совецкі артыст».

Тэатр працуе з беларускімі драматургамі над стварэннем новых арыгінальных спектакляў аб гераічным змаганні нашага народа з ордамі нямецкіх захопнікаў.

І. ДОРСКІ.

НАВУКОВЫЯ ДОСЛЕДЫ БЕЛАРУСКІХ ВУЧОНЫХ

Пакуль дзікія орды нямецкіх акупантаў топчуць прасторы беларускай зямлі, мы ўсе нашы справы падпарадкуем патрэбам змагання з дзікімі захопнікамі. Сёння кожны совецкі грамадзянін павінен лічыць сябе воінам Айчыннай вайны.

У сучаснай вайне вялікую ролю іграе высокаякасная складаная тэхніка. І ход вайны поўнасцю даказаў, што наша совецкая навука стаіць вельмі высока. Немцы аграбілі найлепшую тэхніку Еўропы. Наша совецкая тэхніка ва ўсім аб'ёме яе складанасці не толькі не ўступае варожай, а шмат дзе аказалася якасна лепшай.

У сучасны момант значная частка нашых вучоных працуе далей над праблемамі яшчэ вышэйшага ўзняцця якасці совецкай тэхнікі.

Я асабіста цяпер працую над пытаннямі знаходжання ў некаторых горных пародах элементаў, патрэбных для сучаснай ваеннай тэхнікі.

Б. В. ЕРАФЕЕЎ.

Член-карэспандэнт Беларускай Акадэміі навук.

НОВЫЯ ТВОРЫ КАМПАЗІТАРА БАГАТЫРОВА

Вядомы беларускі кампазітар А. В. Багатыроў за час вайны напісаў кантату «Ленінградцы» на тэкст Джамбула. Кантата прысвечана гераічнай абароне Ленінграда. Апрача таго, тав. Багатыроў напісаў рад новых песен.

Зараз кампазітар працуе над вялікім музыкальным творам, які пакажа гераічную барацьбу беларускага народа з нямецкімі акупантамі.

БЯЗЛІТАСНА ПОМСЦІЦЬ КРЫВАВЫМ ФАШЫСЦКІМ КАТАМ!

Фашысцкія зверствы ў Віцебску

Кожны дзень праз лінію фронта да нашых войск даходзяць усё новыя весткі аб жудасных зладзеяннях нямецка-фашысцкіх гадаў у нядаўна мірным, прыгожым совецкім горадзе Віцебску.

Віцебск сёння — гэта чорныя ад пажараў руіны, аблітыя крывёй і слязамі. Да гэтага часу пад абломкамі будынкаў маткі адкапваюць трупы сваіх дзяцей, забітых нямецкімі бомбамі, нямецкімі снарадамі. За апошнія два месяцы ў горадзе стала яшчэ больш мерцвякоў. Вашывыя нямецкія салдаты навалаклі сюды сыпнога тыфу. Смерць штодзень косіць сотні людзей, згаладалых, знясіленых.

Хто не ведаў у Віцебску Юр'евай горкі? Адна з найпрыгажэйшых мясцін горада. Цяпер яна стала аграмаднай брацкай магілай. Гарадскі могільнік заняты салдатамі. Яны заселі тут у дзотах, пабудаваных з мрамара і граніта магільных помнікаў. А загінуўшых віцеблян, замучаных і забітых немцамі, камендант загадаў сцягваць пад Юр'еву гору.

Смерць стала ў Віцебску штодзённай звычайнай з'явай. Цяжка знайсці сям'ю, якая за час нямецкай акупацыі не страціла-б аднаго або некалькіх сваіх блізкіх. Руіны дамоў скрозь абклеены аб'явамі: «Хто схавае ў сябе чырвонаармейца, ці партызана, або дасць яму прадуктаў, або чым небудзь яму дапаможа — той караецца смертнай карай праз павешанне. Гэтая пастанова мае сілу таксама і для жанчын». Але немцам і гэтага здалося мала. На вуліцах з'явіліся новыя аб'явы: «У выпадку, калі будзе зроблен напад, узрыў, або іншае папсуццё якіх небудзь германскіх вайсковых збудаванняў— палатна чыгункі, правадоў і г. д., то вінаватыя будуць, каб усе бачылі, павешаны. У выпадку, калі вінаватых не ўдасца адразу знайсці, то з насельніцтва будуць узяты заложнікі. Заложнікаў гэтых павесім. Калі злачыннае дзеянне паўторыцца на тым-жа месцы, або поблізу яго, то будзе ўзяты падвойны лік заложнікаў і таксама павешан».

На аснове гэтых загадаў немцы хапаюць кожнага, хто натрапіцца, і цягнуць на шыбеніцу. На рагу Ленінскай і Валадарскага вуліц, каля напалову разбуранага будынка гістарычнага музея, стаіць некалькі шыбеніц. На адной з іх — акамянелыя трупы дзвёх дзяўчын са знакамі катаванняў. За што немцы катавалі іх, за што аддалі на пакутную кару?

Уночы на 6-е сакавіка ў дом Нефедавай уварваліся чатыры нямецкіх афіцэры. Яны былі п'яныя, размахвалі пісталетамі і патрабавалі, каб старая гаспадыня адразу-ж выдала ім партызан. Нефедава растлумачыла ім, што ніякіх партызан у яе няма і не было. Тады немцы загадалі ісці за імі дочкам Нефедавай — (Ольга—21 г. і Варвара—19 г.). Праз два дні к дому пад'ехаў грузавік і адтуль выцягнулі знявечаных дзяўчат. Пальцы на іх руках і нагах былі вывернуты, на спінах была зроблена татуіроўка, відаць, гарачым жалезам. Тут-жа, каля дому, немцы паставілі шыбеніцу і павесілі сёстраў. Маці не дазволілі выехаць з гэтага дому.

Нефедава звар'яцела.

23 студзеня павесілі маці чатырох дзяцей, Марыю Сцяпанаўну Лісковіч. За ёю не было ніякай віны — проста немцы надумаліся павесіць каго небудзь, каб запалохаць людзей, і пад руку ім трапіла Лісковіч.

Кожны немец адчувае сябе поўнаўладным панам над кожным жыхаром Віцебска. Бязмежнае і дзікае сваевольства — вось аснова парадку, устаноўленага тут акупантамі. Нядаўна па 4-й Елагінскай вуліцы, ў доме № 3 адбыўся такі выпадак. Іван Сцефаноўскі, былы рабочы маслазавода, памёр ад сыпнога тыфу. У той-жа дзень памерлі яго сын Нікалай і жончына сястра Соня Воінава. Жонка Сцефаноўскага, Наталія Пятроўна, таксама была хворая. Акружаная трупамі, яна кідалася ў бяспамяцтве.

У такім стане застаў яе паліцэйскі надзор. Старшы паліцэйскі патрабаваў тлумачэння — чаму не прыбраны трупы. Не атрымаўшы адказу, ён тут-жа застрэліў Сцефаноўскую за... злоснае распаўсюджанне сыпнога тыфу.

У горадзе было чатыры вышэйшыя навучальныя ўстановы. Адсюль вышлі тысячы настаўнікаў, тысячы ўрачоў. Цяпер ад інстытутаў асталіся толькі руіны.

У горадзе было многа дзесяткаў школ. Цяпер тут няма ніводнай школы. Чатырнаццацігодніх дзяцей фашысты ўжо гоняць на катаржныя работы.

У горадзе быў тэатр, цырк, былі кіно-тэатры, быў парк культуры і адпачынку. Усё гэта знішчана немцамі. Замест усяго гэтага яны адчынілі некалькі публічных дамоў для сваёй салдатні і афіцэраў. Сотні маладых дзяўчат былі сілком сагнаны ў гэтыя прытоны на пацеху фашысцкаму звяр'ю.

Немцы адабралі і раздзелі не толькі жыхароў горада, у якіх адабрана ўсё, пачынаючы з бялізны і канчаючы старым стаптаным абуткам. Немцы абабралі і самы горад. Віцебляне заслужана ганарыліся сваім трамваем. Цяпер, як горкі напамінак аб мінулым, каля вакзала валяецца адзін разбіты вагон. Немцы прымусілі віцеблян зняць трамвайныя рэйкі і вывезлі іх. Медны дрот немцы таксама вывезлі.

У горадзе асталося вельмі нямнога жылых будынкаў. Большасць дамоў пазайманы немцамі. Зімой немцы пачалі выганяць віцеблян з апошніх, якія асталіся, дамоў. Людзям, што жылі ў клінічным гарадку, па Гогалеўскай вуліцы, было сказана за 8 гадзін выйсці з кватэр. Тэрмін скончыўся ў поўнач. Хто не паспеў выехаць, таго выганялі прыкладамі. Усю ноч не сціхалі стогны і крыкі, па вуліцах ішлі натоўпы раздзетых людзей. Віцебляне распухлі з голаду, абарваліся, абраслі барадамі, яны сапраўды сталі непадобнымі на сябе.

Чорная ноч навісла над Віцебскам, але ўсё часцей і часцей у змроку гэтай ночы зіхацяць зарніцы блізкага рассвітання. Віцебляне ведаюць, што Чырвоная Армія ідзе на дапамогу нашым братам і сёстрам, якія пакутуюць пад ярмом фашысцкіх акупантаў. Яны чакаюць Чырвоную Армію і памагаюць ёй чым могуць, не шкадуючы свайго жыцця. Раз-по-разу ляцяць пад адкос нямецкія эшалоны. Усё часцей, натыкаючыся на міны, узрываюцца нямецкія аўтамашыны і танкі. Недалёка ад горада партызаны спалілі нядаўна вялікі мост. Ля разбуранай пераправы стоўпілася многа машын, што ехалі к лініі фронта. У гэты час з'явіліся нашы бамбардыроўшчыкі. Ударам з паветра было знішчана звыш 100 машын з боепрыпасамі. Узрывы чуліся да позняй ночы.

Віцебск змагаецца. Ён ведае, спадзяецца і верыць, што час вызвалення прыдзе.

РАСТУЦЬ НОВЫЯ ПАРТЫЗАНСКІЯ АТРАДЫ

Гарыць зямля пад нагамі нямецкіх захопнікаў на **Палессі.** З кожным днём усё шырэй разгараецца полымя партызанскай вайны.

Партызанскі атрад таварыша Г. сістэматычна псуе тэлефонна-тэлеграфную сувязь. Не паспеюць немцы наладзіць сувязь у адным месцы, як рвуцца правады ў другім.

Атрад узарваў некалькі мастоў, па якіх немцы падцягвалі да фронта свае рэзервы, узбраенне і боепрыпасы.

У атрадзе чотка наладжана разведка. Калгаснікі Палесся гараць жаданнем помсціць гітлераўскім катам за іх крывавыя злачынствы. І таму, нягледзячы на смяротную небяспеку, яны паведамляюць партызанам усё, што ведаюць аб немцах.

Так было і на гэты раз. У суседнім раёне немцы стварылі вялікую базу гаручага і харчовы склад. Калгаснікі паведамілі аб гэтым атраду. Патаемнымі, вядомымі адным толькі партызанам, сцежкамі атрад прабраўся да варожай базы. Немцы не паспелі апамятацца, як усё ўзляцела ў паветра. Ні адзін салдат з аховы не выратаваў сваю шкуру.

Нямецкае камандаванне ўсур'ёз перапалохалася. Супроць атрада таварыша Г. немцы паслалі карны атрад з 300 коннікаў. І зноў па глухіх сцежках да партызан спяшаліся людзі непакорнага Палесся. Атрад своечасова быў папярэджан.

Сілы былі няроўныя. У ворага перавага ў людзях і ўзбраенні. Але партызаны не разгубіліся. Яны ваююць не колькасцю, а ўмельствам. Завязаўся гарачы бой, які закончыўся бліскучай перамогай партызан. Пакінуўшы на полі бою больш трох дзесяткаў трупаў, вораг ганебна ўцёк.

Загартаваўшыся ў баях, атрад рос і мацнеў. У яго рады ўступалі новыя дзесяткі слаўных сыноў і дачок Палесся. У той мясцовасці, дзе яшчэ зусім нядаўна выматваў сілы нямецкіх захопнікаў адзін атрад таварыша Г., сёння бязлітасна громяць ворага пяць мужных партызанскіх атрадаў.

Партызаны знішчылі здрадніка

Ён з'явіўся ў вёску раптоўна і нечакана. Падвечар да будынку, дзе раней было праўленне калгаса «Ордэнаносная Беларусь», пад'ехалі сані, з якіх вылез тоўсты, азызлы нямецкі афіцэр, а ўслед за афіцэрам выкарабкаўся з саломы і ён.

Назаўтра, з самага ранку па ўсёй вёсцы быў расклеены загад раённага каменданта: «З гэтага часу кіраваць вёскай будзе пан Антон Лісоўскі».

Прозвішча гэтае многія ведалі. Бацька Антона Лісоўскага — кулак і контррэвалюцыянер. А сын—копія бацькі. Шэсць год назад яго злавілі на кражы народнай маёмасці і асудзілі на 8 год.

І вось ён з'явіўся ў вёсцы, як прадстаўнік нямецкага камандавання.

Пасяліўшыся ў будынку калгаснага праўлення, «прадстаўнік фюрэра і галава мясцовай улады» выдаў загад № 2, які патрабаваў знесці да яго ўсю маёмасць калгаснікаў. Прайшоў дзень, другі, а загада ніхто не выконваў.

Праз дзён два Лісоўскі зноў сеў пісаць загад № 3, у якім ужо сурова і дакладна ўстанаўліваў тэрміны здачы ўсякіх рэчаў. За гэтай работай і засталі Лісоўскага калгасніцы, якія прышлі ў «стаўку пана».

— Што скажаце?

— Мы прышлі прасіць вызваліць нас ад падатку.

— Хто гэта мы?

— Мы, калгасніцы, — смела сказала і вышла наперад маладая жанчына.

— А, брыгадзірша, — і ў вачах Лісоўскага блiснула ярасць. — На цябе ў тры разы большы падатак накладу.

І Лісоўскі сеў выпісваць падатковы квіт. У гэты час грымнуў выстрал і пяро вывалілася з рук «мясцовага галавы». Перакрэсліўшы загад № 3, калгасніцы напісалі загад № 1, і вывесілі яго на відным месцы. Жыхары вёскі спыняліся і чыталі: «Па прыгавору рэўтрыбунала партызанскага атрада знішчан фашысцкі найміт Антон Лісоўскі. Такая кара чакае кожнага здрадніка!»

Е. Садоўскі.

ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ (наш кар.).

Міжнародная інфармацыя

ГАЛОДНЫЯ БУНТЫ Ў ГЕРМАНІІ

БЕРН. Па атрыманых з Берліна вестках. германскія ўлады узмацняюць паліцэйскую ахову на ваенных заводах. На ўсіх прадпрыемствах ствараюцца «спецыяльныя паліцэйскія камісіі» па барацьбе з сабатажам. Расказваюць, што атрады штурмавікоў пачалі вывучэнне метадаў вулічнай барацьбы. У рабочых кварталах Берліна будуюцца барыкады, а на дахах дамоў устанаўляюцца кулямёты.

У Эсене днямі адбыліся галодныя бунты рабочых з патрабаваннем павялічэння хлебных норм. На заводскіх сценах бесперапынна з'яўляюцца надпісы: «Хлеба!» «Далоў вайну і Гітлера!»

ФАШЫСТЫ ВЫВОЗЯЦЬ ВАЕННЫЯ ЗАВОДЫ З ПАЎНОЧНА-ЗАХОДНЯЙ ГЕРМАНІІ

ЦЮРЫХ. Тут паведамляюць, што нямецкія ўлады, з прычыны ўзмацнення англійскіх бамбардыровак, спешна вывозяць ваенныя заводы з паўночна-заходняй часткі Германіі ў паўднёва-усходнія раёны. Частка ваеннай прамысловасці размяшчаецца ў Чэхаславакіі і Верхняй Сілезіі. Некаторыя заводы вывозяцца ў Харватыю. У германскіх прамысловых колах занепакоены тым, што эвакуацыя ваенных заводаў яшчэ больш аслабіць выпуск ваенных матэрыялаў.

РАЗГРОМ ІТАЛЬЯНСКАЙ ДЫВІЗІІ ЮГАСЛАЎСКІМІ ПАРТЫЗАНАМІ

СТАМБУЛ. Тут стала вядома, што ў пачатку сакавіка югаслаўскія партызаны знішчылі цэлую італьянскую дывізію ў горадзе Нікшыч (Чарнагорыя). Партызаны акружылі горад і прапанавалі італьянцам здацца, але тыя адмовіліся. Тады партызаны пачалі баі і закончылі іх поўным знішчэннем італьянцаў. Партызаны захапілі вялікія трафеі, у тым ліку 18 танкаў, 46 гармат, 112 кулямётаў.

БУНТ СЯРОД НЯМЕЦКІХ САЛДАТ У ЧЭХАСЛАВАКІІ

ЛОНДАН. Па атрыманых тут вестках, у Пардубіцы (Чэхаславакія) адбыўся бунт у мясцовым нямецкім гарнізоне. Нямецкія салдаты з крыкамі «хочам міру», «давайце раз'езджацца дадому» накінуліся на афіцэраў. Нямецкія ўлады накіравалі ў казарму, дзе пачаўся бунт, атрад штурмавікоў. Адбылася жорсткая сутычка, у часе якой забіта чатыры салдаты.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ

7896